

Tùy bút
Chủ đề: LÍNH
Tác giả: Vũ Linh Châu

VỢ LÍNH

“Phải chăng những người đàn bà Việt Nam chúng tôi, những người vợ lính Việt Nam Cộng Hòa, là người bị đọa đày hơn tất cả mọi người của thế gian?”.

(Trần Thị Đông Phương “Lên núi tìm chồng”)

Trong chuỗi ngày lê thê u buồn trong các trại tù CS đó, tự nhiên một bài thơ, hình như là của Thanh Tịnh, cứ lớn vồn trong đầu óc tôi suốt ngày:

*Em ơi nhẹ cuốn bức rèm thưa
Tìm thử chân mây khói tỏa mờ
Có bóng tình quân muôn dặm ruổi
Ngựa hồng tuông bụi cõi xa mờ*

....

*Ngựa hồng đã đến bên hiên
Chị ơi, trên ngựa chiếc yên... vắng người.*

Phải đợi gần chín năm sau, nỗi ám ảnh hãi hùng trên mới thực sự tan biến. Ngày 12 tháng 3, năm 1984, tôi đã thoát khỏi cái địa ngục trần gian đó để đặt chân tới miền thiên đàng hạ giới Hoa Kỳ, nhận lại “quyền chỉ huy Đại Đội” từ tay bà xã.

Và hằng năm, cứ đến cái ngày N trọng đại đó, bố con tôi lại có dịp cảm ơn nhạc sĩ Lê Thương:

“Người Vợ Phu trong lúc gió mưa,

*bé con đã hoài công để ngóng chờ,
người chồng đi đã bao năm chưa thấy về.
Đá mòn nhưng lòng không mòn giấc mơ...*

*...Chín con Long thật lớn,
kéo nhau đi thăm nàng,
làm thành Trường Sơn vạn lý xuyên nước Nam..."*

Xin chân thành cảm tạ những người Vợ Anh Hùng Của Lính.

Là Lính, nếu chúng tôi có là anh hùng, thì cũng chỉ trong thời gian cuộc chiến mà thôi. Còn khi đã rơi gươm gãy súng rồi thì toàn là ê chề nhục nhã và chán chường tuyệt vọng. Nhưng những người vợ anh hùng của lính, thì trong cuộc chiến, sau cuộc chiến và ngay cả trên những mảnh đất tạm dung xa lạ này nữa... Trước muôn vàn cuồng phong bão táp của vận nước nổi trôi, các bà vẫn luôn luôn kiên cường giữ vững tay chèo tay lái. Trước muôn vàn nghịch cảnh khốn khó của thời cuộc, những người đàn bà chân yếu tay mềm đó, những “Dáng bước bơ vơ của bầu trời hải đảo, những ngón tay dài ướp tròn mấy ngàn thu, mà men trắng trong xanh màu trắng vôi vôi... những gót chân hồng sợ lấm trong bùn khi mưa... những hơi thở mới nguyên của đồng tiền mừng tuổi... những ánh mắt vòng cung của cầu vồng che mưa nắng...”

Những bóng dáng mảnh mai yêu kiều đó đã vùng lên, đã bươn chải ngược xuôi, đã dãi gió dầm mưa, đã một nắng hai sương... để kiếm đủ mắm muối, cơm gạo mà thăm chồng, nuôi con.

Trước muôn vàn nghịch cảnh khốn khó của thời cuộc, trước muôn vàn thử thách gian nan của cuộc đời, trước muôn nghìn đau khổ chán chường... với dòng máu kiên cường bất khuất của Hòn Vọng Phu, của Bà Trưng Bà Triệu, của truyền thống thờ chồng nuôi con, những người Vợ Lính VNCH vẫn hiên ngang kế thừa những di sản vô giá đó của tiền nhân.

*Cái cò lặn lội Trường sơn
Gánh gạo nuôi chồng, tiếng khóc nỉ non
Cái cò lặn lội Hoàng Liên Sơn
Gồng gánh thăm chồng, nước mắt đầy vơi.*

Khóc vì thương mình, thương chồng, thương con, thương dân, thương nước...

Dòng máu chung thủy kiên cường của pho tượng Hòn Vọng Phu vẫn đời đời lưu truyền tới muôn ngàn thế hệ của các người Vợ, người Mẹ Việt Nam chung thủy bất khuất.

Vũ Linh Châu

---

*Nguồn: Internet eMail by **psxh** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Bảy, April 11, 2020
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*